

relativt lille og ung organisation, men det område, som WTO beskæftiger sig med, den internationale handel, er af overordentlig stor betydning. Ikke mindst WTO's tvistbilægningssystem er unikt i internationalt samarbejde.

Som politisk instrument til at fremme internationalt samarbejde på grundlag af aftalte regler rummer WTO ganske betydelige muligheder.

Økonomisk vækst er i verdenshandelen afgørende for fortsat vækst og forudsigelighed i den globale økonomi og for fortsat velfærdsfremgang. Der er derfor god brug for det ekstra skub, som en vellykket WTO-runde kan give. Særlig processen med udviklingslandenes integration i verdensøkonomien har brug for dette skub, for væksten skal jo ikke være skæv, men den skal tværtimod, som hr. Jørn Jespersen jo også ønsker, løfte den fattigere verden op, for at vi kan få ulighederne mellem rige og fattige lande for mindsket og få påvirket globaliseringen i den retning, som vi ønsker. Min opfattelse er jo, at når man har en global alliance mod terror, så bliver dens langsigtede succes afhængig af, at vi også får en global alliance mod fattigdom.

Yderligere liberalisering af verdenshandelen vil være til fordel også for danske virksomheder og forbrugere. Det vil gavne dansk eksport og beskæftigelse, og det vil bidrage til økonomisk vækst også herhjemme.

Og så til forhandlingssituationen, som hr. Jørn Jespersen spurgte til:

Det går ikke så hurtigt, som vi ønsker. En årsag er forhandlingernes store betydning for alle. Hver især har de enkelte lande områder, som er politisk følsomme. Der er jo 146 medlemmer af WTO, og de skal alle være enige, det er spillereglerne. Enighed mellem 146 lande er ikke let at opnå, slet ikke når forhandlingerne oven i købet er baseret på det princip, at intet er aftalt, før alt er aftalt. Det vil sige, at ingen vil give noget, før de har sikkerhed for, at det også holder.

Hertil kommer, at handelsforhandlinger ikke længere udelukkende drejer sig om todsatser og kvoter. Som hr. Jørn Jespersen var inde på, er der kommet en lang række andre emner ind, og der er kommet teknisk komplicerede områder til.

Det betyder, at resultaterne opnået indtil nu kan synes små, og det må de i sagens natur være på grund af forhandlingsfaconen. Vi må selvfølgelig også være realistiske i forventningerne til runden, men vi må også være ambitiøse i forventningerne til runden.

I virkeligheden skulle runden være startet i 1999 efter WTO-ministerkonferencen i Seattle. Det gør den jo ekstra vigtig. Verden har ikke råd til endnu en gang at udsætte fremskridt i WTO. Ministerkonferencen i Cancún bør derfor sende et klart signal om, at forhandlingerne er på rette spor.

Her deltager Danmark sammen med de andre EU-lande og Kommissionen i forberedelsen af EU's udspil på de forskellige områder. EU tæller jo nemlig i WTO med én stemme, hvor Kommissionen fører ordet for alle i EU. EU og dermed Danmark har aktivt arbejdet for at bidrage til den positive udvikling i forhandlingerne. Derudover har EU på flere områder søgt at påtage sig rollen som brobygger mellem USA og udviklingslandene, sådan som vi også har ønsket det, for derigennem at nå de nødvendige fremskridt.

KL 17.55

Det gælder jo ikke mindst i forhandlingerne for at sikre adgangen til det livsvigtige medicinområde inden for rammerne af TRIPS-aftalen. En væsentlig del af grundlaget for forhandlingerne er det tilsagn, som kommissær Lamy på EU's vegne fremkom med i begyndelsen af januar om, at EU ikke vil anfægte, at noget WTO-medlem eksporterer medicin til udviklingslande i nød, selv om produktet er produceret uden samtykke fra den medicinalproducent, der har patentrettigheder til det pågældende produkt.

Desværre er det endnu ikke lykkedes at komme til en aftale mellem alle parter, men EU har kæmpet og kæmper fortsat hårdt for at skabe et kompromis. Det afgørende spørgsmål er afgrænsning af, hvilke sygdomme og produkter der skal omfattes af en ordning.

Nogle industrilande ønsker en meget snæver afgrænsning, mens andre udviklingslande ønsker så godt som al medicin omfattet.

EU har valgt en mellemtilsagn, som omfatter ca. 20 sygdomme, som er af særlig betydning og særlig livstruende for den tredje verdens befolkning. Vi har foreslået en mulighed for at konsultere WHO om yderligere tilføjelser, så det altså er Verdenssundhedsorganisationen, der skal sige, at her bør også være en undtagelse. Fra dansk side støtter vi aktivt bestræbelserne på at bygge denne bro mellem fløjene.

Generelt vil jeg sige, at det er vigtigt, at USA og EU finder sammen i forhold til at skabe fremdrift i runden. Det gælder ikke bare i spørgsmål om adgang til medicin. Det er derfor af stor vigtighed, at tvister mellem USA og EU ikke eskale-